

FNV reactie op internetconsultatie Besluit advisering beschut werk in verband met kunnen wisselen van baan met behoud van het advies beschut werk

Met dit wijzigingsbesluit wordt beoogd de overgang van beschut werk naar een baan in het kader van de banenafpraak of naar werk zonder ondersteuning te versoepelen. Ook wordt zekerheid geboden als -in de omgekeerde situatie- iemand terug moet vallen in beschut werk als de baan buiten de beschutte werkomgeving niet lukt. Doel is ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen werken op het niveau van hun eigen kunnen en dat mensen geen belemmeringen ervaren om stappen te zetten in hun ontwikkeling.

De FNV heeft kennis genomen van het bovengenoemde voornemen. Op basis van de ervaringen tot nu toe vragen wij ons af voor welk reëel probleem dit voorstel een oplossing is. Beschut werk is nadrukkelijk iets anders dan een garantiebaan. Bij beschut werk gaat het om werk voor mensen die alleen in aangepaste omstandigheden kunnen werken. Het is in theorie mogelijk dat iemand waarvan het UWV heeft geconstateerd dat hij/zij is aangewezen op beschut werk, toch aan het werk kan in een garantiebaan. In de praktijk zal het echter weinig voorkomen. Dan is nog de vraag of een dergelijke overstap ook duurzaam kan. Al met al zal de groep werknemers die voordeel heeft bij deze wijziging niet heel groot zijn. Het voordeel lijkt eerder aan de kant van de uitvoerders en werkgevers te liggen.

Het meest in het oog springende probleem bij beschut werk is dat de landelijke taakstelling voor beschut werk is tot nu toe nog nooit gerealiseerd. De wachtlijst van mensen met een indicatie beschut werk die wachten op een passend aanbod van de gemeente groeit ondertussen gestaag. Een van de redenen is volgens sommige gemeenten de ontoereikende financiering. Er kan door deze wijziging dus een perverse financiële prikkel voor gemeenten ontstaan om mensen met een indicatie beschut werk te begeleiden naar een garantiebaan (waarvan de financiering beter is gedekt). Dat zal lang niet altijd in het belang van betrokkene zijn. Daarvoor moet nadrukkelijk worden gewaakt. De Participatiewet bevat nu al teveel perverse prikkels, het moeten juist minder worden.

Stel dat er toch een groep werknemers is die potentieel voordeel heeft bij deze wijziging dan is het belangrijk is dat vooraf heel goed wordt gekeken naar de passendheid van de switch. Is er voldoende begeleiding in de garantiebaan? Zowel voor werknemer als voor werkgever? Is er nog wel een passende beschutte baan voor betrokkene als de garantiebaan toch niet duurzaam blijkt te zijn? Werknemers zijn in dit voorstel afhankelijk van de gemeente als ze willen terugkeren in beschut werk. Dat maakt hen heel kwetsbaar. De FNV dringt er daarom op aan dat de werknemers zelf een beroep kunnen doen op het herleven van hun indicatie beschut werk. Ook zou er een bezwaarmogelijkheid moeten zijn voor werknemers als gemeenten niet meegaan in het laten herleven van de indicatie beschut werk. Het grote verschil in aantal tussen aanvragen indicaties beschut werk gedaan door werkzoekenden enerzijds en aanvragen indicaties beschut werk gedaan door gemeenten anderzijds, laat zien dat deze waarborgen geen overbodige luxe zijn.

Werknemers beschut werk vallen onder de cao Aan de slag. Als een dergelijke werknemer de stap zet naar een garantiebaan, zal een andere cao van toepassing zijn (tenzij er sprake is van een detachering door een gemeente of onderdeel daarvan). Dat geldt ook voor het pensioenfonds. Ook hier moeten werknemers van tevoren goed over worden geïnformeerd. Anders is de switch misschien toch niet zo simpel als van tevoren gedacht. Dit kan voorkomen worden door een (tijdelijke) detachering vanuit de gemeente of een onderdeel daarvan bij de betreffende reguliere werkgever.

De FNV is het eens met de gedachte achter dit voorstel dat mensen eerder stappen zetten als ze een vangnet hebben. We wijzen daarom nogmaals op [ons plan](#) Recht op werk voor mensen met een arbeidsbeperking via sociale ontwikkelbedrijven. “Sociale ontwikkelbedrijven” is daarbij niet een nieuwe naam voor sociale werkbedrijven (een veel voorkomende misvatting). Sociale werkbedrijven kunnen wel sociale ontwikkelbedrijven worden. Dat vergt onder andere een wetswijziging en extra budget. De kern van ons voorstel is dat sociale ontwikkelbedrijven een springplank en vangnet kunnen vormen voor werknemers met een arbeidsbeperking. Mensen kunnen daarbij wisselen van werksoorten en werkvormen, zowel in het sociaal ontwikkelbedrijf als via het sociaal ontwikkelbedrijf bij reguliere werkgevers. Er is bij elke stap sprake van voldoende begeleiding en onwenselijke wisselingen in arbeidsvoorwaarden worden zoveel mogelijk voorkomen doordat werknemers overwegend vallen onder de cao Aan de slag.

De cao Aan de slag biedt nu al een vangnet voor het geval er geen passend werk is bij een reguliere werkgever. Cao partijen beogen met dit vangnet het blijvend en duurzaam kunnen meedoen en dus het voorkomen van werkloosheid.

Als de minister switchen echt simpel en veilig wil maken voor werknemers met een arbeidsbeperking (en niet alleen voor een heel klein groepje) dan is het hoog tijd om serieus werk te maken van de springplank en vangnetfunctie die sociale ontwikkelbedrijven kunnen bieden.

Dat wil zeggen dat er (eindelijk) toereikende financiering moet komen om werkzoekenden met een arbeidsbeperking uit de Participatiewet goed te begeleiden naar en tijdens werk.

En dan is er nog het ontbreken van budget/arbeidsvoorwaardenruimte voor de cao Aan de slag als gevolg waarvan nu al onzeker is of werkgevers (VNG en Cedris) bereid zijn om eind volgend jaar een nieuwe cao Aan de slag af te sluiten. Kortom: om simpel switchen te realiseren is veel meer nodig dan het voorliggende initiatief.